ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - നമ്പർ മൂന്ന്

ഇരട്ട ദർശനങ്ങൾ

Jeff Pippenger
2023-11-25

ഇപ്പോൾ ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിൽ ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തിയാറിലെ "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" എന്ന വിഷയമാണ് നാം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. തങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ അടച്ചിടാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തവർക്കിത് മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് അത് അവിടെ തന്നെയുണ്ട്. നാം ദാനിയേൽ എട്ടാം അധ്യായം, പതിമൂന്നാം വാക്യം മുതൽ ആരംഭിക്കും.

> അപ്പോൾ ഒരു വിശുദ്ധൻ സംസാരിക്കുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു; സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ വിശുദ്ധനോടു മറ്റൊരു വിശുദ്ധൻ പറഞ്ഞു: "നിത്യയാഗത്തെയും ശൂന്യത വരുത്തുന്ന അതിക്രമത്തെയും സംബന്ധിച്ച ഈ ദർശനം എത്രകാലം നിലനിൽക്കും? വിശുദ്ധസ്ഥലവും സൈന്യവും ഇരുവരും കാലുകീഴെ ചവിട്ടപ്പെടേണ്ടതിന്നു എത്രകാലം?" ദാനീയേൽ 8:13.

വാക്യം "അപ്പോൾ" എന്ന വാക്കോടെ ആരംഭിക്കുന്നു; അതിലൂടെ, മുൻപുള്ള പത്ത് വാക്യങ്ങളിൽ ദാനിയേൽ ഇപ്പോൾ കണ്ട പ്രവാചകചരിത്രദർശനത്തോടുള്ള ഒരു വ്യത്യാസം സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അദ്ധ്യായത്തിലെ ഒന്നാം, രണ്ടാം വാക്യങ്ങൾ ദാനിയേൽ ആ ദർശനം ലഭിച്ച വർഷവും, ഉലൈ നദിക്കരയിൽവെച്ചാണ് അത് ലഭിച്ചതെന്നും തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. മൂന്നാം വാക്യത്തിൽ നിന്ന് പന്ത്രണ്ടാം വാക്യം വരെ, അവൻ പ്രവാചകചരിത്രത്തിന്റെ ദർശനം "കാണുന്നു." "അപ്പോൾ" അവൻ ഒരു ചോദ്യവും ഒരു ഉത്തരവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സ്വർഗീയ സംഭാഷണം "കേൾക്കുന്നു." പതിനഞ്ചാം വാക്യത്തിൽ, താൻ ഇപ്പോൾ "കണ്ട" പ്രവാചകചരിത്രദർശനം എന്തിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നു അന്വേഷിക്കാൻ അവൻ ആരംഭിക്കുന്നു. മൂന്നാം വാക്യത്തിൽ നിന്ന് പന്ത്രണ്ടാം വാക്യം വരെ ദാനിയേൽ "കണ്ട" ദർശനവും, അവൻ "കേട്ട" സ്വർഗീയ സംഭാഷണവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം തിരിച്ചറിയുന്നത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്—കാരണം അവ രണ്ടും രണ്ടു വ്യത്യസ്ത ദർശനങ്ങളാണ്.

> എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ കാണുന്നതിനാൽ ഭാഗ്യമുള്ളവയാണ്; നിങ്ങളുടെ ചെവികൾ കേൾക്കുന്നതിനാൽ ഭാഗ്യമുള്ളവയാണ്. മത്തായി 13:16.

പതിമൂന്നാം വാക്യത്തിലെ ചോദ്യം, "ദർശനം എത്രകാലം നിലനിൽക്കും?" എന്നതാണ്; അവിടെ "ദർശനം" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പദം, പതിനാറാം വാക്യത്തിൽ "ദർശനം" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പദത്തേക്കാൾ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു എബ്രായി പദമാണ്.

> ഉലൈയുടെ കരകളുടെ നടുവിൽ നിന്നൊരു മനുഷ്യസ്വരം ഞാൻ കേട്ടു; അത് വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: ഗബ്രിയേലേ, ഈ മനുഷ്യന് ദർശനം ഗ്രഹിപ്പിക്കേണമേ. ദാനിയേൽ 8:16.

രണ്ട് വ്യത്യസ്ത എബ്രായ പദങ്ങളെ ഇംഗ്ലീഷ് പദമായ “vision” എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തതുകൊണ്ടു, ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തിയാറിലെ “ഏഴ് കാലങ്ങൾ” “വെളിവായിരിക്കെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു” എന്ന നിലയിലായി. വെറും ഉപരിതലം മാത്രം തൊട്ടുനോക്കുന്നതിൽ തൃപ്തരാകുന്ന ബൈബിൾ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഈ രണ്ടു വ്യത്യസ്ത എബ്രായ പദങ്ങളെയും ഒരേ പദമായി കരുതുന്നു; എന്നാൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു അവരുടെ സ്വന്തം അപകടത്തിന് കാരണമാകുന്നു.

> മേൽപ്പുറത്ത് മാത്രം ഒറ്റനോട്ടം നടത്തുന്നതുകൊണ്ട് വളരെ കുറച്ച് പ്രയോജനമേ ഉണ്ടാകൂ. അതിനെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ വിവേചനപൂർണമായ അന്വേഷണവും ആത്മാർത്ഥവും കഠിനാധ്വാനമുള്ള പഠനവും ആവശ്യമാണ്. വചനത്തിൽ മേൽപ്പുറത്തിനടിയിൽ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന വിലമതിക്കാനാകാത്ത ധാതുനാഡികളെപ്പോലുള്ള സത്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. മനുഷ്യൻ പൊന്നിനെയും വെള്ളിയെയും അന്വേഷിച്ച് ഖനനം ചെയ്യുന്നതുപോലെ അവയ്ക്കായി ആഴത്തിൽ തിരയുമ്പോൾ, മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നിധികൾ കണ്ടെത്തപ്പെടുന്നു. സത്യത്തിന്റെ തെളിവ് തിരുവെഴുത്തിൽ തന്നെയുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാക്കുക. ഒരു തിരുവെഴുത്ത് മറ്റേതെങ്കിലും തിരുവെഴുത്തുകളെ തുറക്കാനുള്ള താക്കോലാകുന്നു. “നിന്റെ വചനങ്ങളുടെ പ്രവേശനം വെളിച്ചം നൽകുന്നു; അതു അജ്ഞന്മാർക്കു ബോധം നൽകുന്നു” എന്നതുപോലെ, ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് സമൃദ്ധവും മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുമായ അർത്ഥം വെളിവാക്കി, വചനം നമ്മുടെ ഗ്രഹണശേഷിക്കു വ്യക്തമായി വരുത്തുന്നു. Fundamentals of Christian Education, 390.

ദൈവവചനത്തിൽ “ഓരോ വസ്തുതക്കും അതിന്റെ പ്രസക്തിയുണ്ട്” എന്ന് നമുക്ക് അറിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ “ദർശനം” എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന രണ്ടു വ്യത്യസ്ത എബ്രായ പദങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന വസ്തുത നാം അവഗണിക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ലാവൊദിക്ക്യയുടെ അന്ധത നമുക്കുതന്നെ വരുത്തിവെക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം നമുക്കാണ്. പഴയ ചൊല്ല് ഇങ്ങനെയാണ്: “കാണാൻ മനസ്സില്ലാത്തവരെപ്പോലെ അന്ധർ ആരുമില്ല.”

> “മനുഷ്യ ർ ഈ ജീവിതത്ത ിനായാലും വരാനിരിക്ക ുന്ന ജീവിതത്ത ിനായാലും യോജിച്ച വരാകേണ്ട തിന്ന ു മനസ്സ ിലാക്കേ ണ്ട എല്ല ാ തത്വ ങ്ങ ളും ബൈബിളിൽ അടങ്ങ ിയിരിക്ക ുന്ന ു. ഈ തത്വ ങ്ങ എല്ല ാവർക്ക ും മനസ്സ ിലാക്ക ാവുന്ന തുമാണ്. അതിന്റെ ഉപദേശത്തെ വിലമതിക്ക ുന്ന മനോഭാവമുള്ള ഒരാളും ബൈബിളിൽ നിന്ന ുള്ള ഒരു ഭാഗംപോലും വായിക്ക ുമ്പേ ാൾ അതിൽനിന്ന ് ഏതെങ്ക ിലും ഉപകാരപ്രദമായൊരു ചിന്ത ലഭിക്ക ാതിരിക്ക ുകയില്ല . എന്ന ാൽ ബൈബിളിലെ ഏറ്റ വും മൂല്യ മുള്ള ഉപദേശം ഇടയ്ക്ക ിടെയുള്ള തോ ബന്ധ മില്ല ാത്ത തോ ആയ പഠനത്ത ിലൂടെ ലഭ്യ മാകുന്ന തല്ല . അതിലെ

> മഹത്ത ായ സത്യ വ്യ വസ്ഥ അതിവേഗത്ത ിലും അ്ര ശദ്ധ യോടെയും വായിക്ക ുന്ന വൻ തിരിച്ച റിയുന്ന വിധം അവതരിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ിട്ട ില്ല അതിലെ അനേകം നിധികൾ ഉപരിതലത്ത ിൽനിന്ന ് വളരെ ആഴത്ത ിൽ നിലകൊള്ള ുന്ന ു; അവ പരി്ര ശമപൂർവമായ ഗവേഷണത്ത ിലൂടെയും നിരന്ത രമായ ്ര ശമത്ത ിലൂടെയും മാ്ര തമേ ലഭിക്ക ൂ. ആ മഹത്ത ായ സമ്ര ഗതയെ രൂപപ്പെ ടുത്ത ുന്ന ു സത്യ ങ്ങ ൾ 'ഇവിടെ അല ്പം, അവിടെ അല ്പം' എന്ന പോലെ അന്വേ ഷിച്ച ് ശേഖരിക്ക പ്പെ ടേണ്ട വയാണ്. യെശയ്യ ാവു 28:10."
>
> "ഇങ്ങനെ സൂക്ഷ്മമായി അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞ് ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുമ്പോൾ, അവ പരസ്പരം സമ്പൂർണ്ണമായി ഒത്തുചേരുന്നതായി കാണപ്പെടും. ഓരോ സുവിശേഷവും മറ്റുള്ളവയ്ക്കുള്ള ഒരു പൂരകമാണ്; ഓരോ പ്രവചനവും മറ്റൊരു പ്രവചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനമാണ്; ഓരോ സത്യവും മറ്റൊരു സത്യത്തിന്റെ വികസനമാണ്. യെഹൂദരുടെ വ്യവസ്ഥയിലെ പ്രതിരൂപങ്ങൾ സുവിശേഷത്താൽ വ്യക്തമായി വെളിപ്പെടുന്നു. ദൈവവചനത്തിലുള്ള ഓരോ തത്വത്തിനും അതിന്റെ സ്ഥലം ഉണ്ട്; ഓരോ സംഭവത്തിനും അതിന്റെ പ്രാധാന്യം ഉണ്ട്. സമ്പൂർണ്ണമായ ആ ഘടനയും, അതിന്റെ ആവിഷ്കാരത്തിലും നിർവഹണത്തിലും, അതിന്റെ കർത്താവിനെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. അനന്തനായവന്റെ മനസ്സൊഴികെ മറ്റൊരു മനസ്സിനും അത്തരം ഒരു ഘടനയെ ചിന്തിച്ചറിയാനോ രൂപപ്പെടുത്താനോ കഴിയുകയില്ല."
> Education, 123.

ദാനിയേൽ എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ "ദർശനം" എന്ന പദം പത്ത് പ്രാവശ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ ആ പത്ത് പ്രാവശ്യങ്ങളും രണ്ട് വ്യത്യസ്ത എബ്രായ പദങ്ങളാൽ നിർവചിക്കപ്പെടുന്നതാണ്, ആ പദങ്ങളുടെ അർത്ഥങ്ങളും ഒരുപോലെയല്ല. അവ ഒരേ അർത്ഥം തന്നെയായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആ പത്ത് അവസരങ്ങളിലൊന്നൊന്നിലും ദാനിയേൽ ആ പദങ്ങളിൽ ഒന്ന് മാത്രം ഉപയോഗിച്ചേനേ. ദാനിയേൽ രണ്ട് പദങ്ങൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നു; കാരണം, ആ രണ്ട് പദങ്ങൾക്കും സ്വതന്ത്രമായ അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്; അവയിൽ ഒന്ന് ദാനിയേൽ "കണ്ട" ദർശനത്തെയും മറ്റൊന്ന് അവൻ "കേട്ട" ദർശനത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പതിമൂന്നാം വാക്യത്തിൽ "ദർശനം" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പദം châzôn ആകുന്നു; അതിന്റെ അർത്ഥം "ഒരു കാഴ്ച", അല്ലെങ്കിൽ "ഒരു ദർശനം", "ഒരു സ്വപ്നം" അല്ലെങ്കിൽ "ഒരു ദൈവവചനം" എന്നാകുന്നു. അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തെയും ദാനിയേൽ അതിനെ ഉപയോഗിക്കുന്ന രീതിയെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി, ഞാൻ അതിനെ "പ്രവാചകചരിത്രത്തിന്റെ ദർശനം" എന്നു വിളിക്കുന്നു.

ദാനിയേൽ അദ്ധ ്യ ായം എട്ട ിലെ ഒന്ന ാം വാക്യ ത്ത ിൽ ദാനിയേൽ, "ഒരു ദർശനം എനിക്ക ു ്പ്രത്യ ക്ഷ മായി" എന്ന ു പറയുന്ന ു; രണ്ട ാം വാക്യ ത്ത അവൻ "ഒരു ദർശനത്ത ിൽ ഞാൻ കണ്ട ു" എന്ന ു രണ്ട ുതവണ ്രപസ ്താവിക്ക ുന്ന ു. തുടർന്ന ് പതിമൂന്ന ാം വാക്യ ത്ത ിൽ, "ഈ ദർശനം എ്ര തകാലം നിലനിൽക്ക ും" എന്ന ചോദ്യ ം ഉയരുന്ന ു. ആ എല്ല ാ

(പയോഗങ്ങ ളിലും ഉപയോഗിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ത് എ(ബായ പദമായ “châzôn” ആകുന്ന ു. പിന്നെ പതിനഞ്ച ാം വാക്യ ത്ത ിൽ, ദാനിയേൽ അതേ പദം ഉപയോഗിച്ച ഏറ്റ വും (പധാനപ്പെ ട്ട സന്ദ ർഭത്ത ിലേക്ക ാകാം നാം എത്ത ുന്ന ത്; അവൻ പറയുന്ന ു: “ഞാൻ”...“ആ ദർശനം കണ്ട ശേഷം അതിന്റെ അർത്ഥ ം അന്വേ ഷിച്ച ു.” ദാനിയേൽ châzôn ദർശനം കണ്ട ശേഷം, അതിന്റെ അർത്ഥ ം എന്തെ ന്ന ു മനസ്സ ിലാക്ക ുവാൻ അവ ആ(ഗഹിച്ച ു. ഈ സത്യ ം, ആ അദ്ധ ്യ ായത്ത ിൽ ലേവ്യ പുസ ്തകം ഇരുപത്ത ിയാറിലെ “ഏഴ് കാലങ്ങ ൾ” മറച്ച ുവെച്ച ിരിക്ക ുന്ന തുമായി അ ബന്ധ മുള്ള താണ്.

പതിനേഴും ഇരുപത്താറും വചനങ്ങളിലും അവൻ châzôn എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നു. ദാനിയേൽ എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ “ദർശനം” എന്ന പദം പത്ത് പ്രാവശ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു; അവയിൽ ഏഴ് പ്രാവശ്യം châzôn എന്ന പദമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. “ദർശനം” എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന മറ്റൊരു എബ്രായ പദം ദാനിയേൽ നാല് പ്രാവശ്യം ഉപയോഗിക്കുന്നു. ആ മറ്റെബ്രായ പദം mar’eh ആകുന്നു; അതിന്റെ അർത്ഥം “പ്രത്യക്ഷത” എന്നാണ്.

ദാനിയേൽ എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ châzôn ഏഴ് പ്രാവശ്യം കാണപ്പെടുന്നു; mar’eh നാല് പ്രാവശ്യം കാണപ്പെടുന്നു; ഇവ രണ്ടും ചേർന്ന് ദാനിയേൽ എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പദമായ “vision” പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന പത്ത് പ്രാവശ്യങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഏഴും നാലും ചേർത്താൽ പതിനൊന്നാകുന്നു; കാരണം ദാനിയേൽ mar’eh എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ച പ്രാവശ്യങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ, അതിന്റെ നിർവചനത്തിനനുസരിച്ച് തന്നെ അത് വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; എന്തെന്നാൽ, പതിനഞ്ചാം വാക്യത്തിൽ, പ്രവാചകചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട châzôn ദർശനത്തിന്റെ “അർത്ഥം അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ,” അവന്റെ മുമ്പിൽ “ഒരു മനുഷ്യന്റെ രൂപഭാവംപോലെ” ഒരുവൻ “നിന്നു.” “രൂപഭാവം” എന്ന പദം mar’eh ആകുന്നു. ആകയാൽ, ദാനിയേൽ എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ mar’eh എന്നത് ദാനിയേൽ നാല് പ്രാവശ്യം ഉപയോഗിക്കുന്നു; അതിൽ ഒരിക്കൽ “appearance” എന്ന അതിന്റെ പ്രാഥമിക നിർവചനത്തോടു യോജിച്ച് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ശേഷിക്കുന്ന മൂന്ന് പ്രാവശ്യങ്ങളിൽ അത് “vision” എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കിംഗ് ജെയിംസ് ബൈബിൾ വിവർത്ത നം ചെയ ്ത പുരുഷന്മ ാരെക്ക ുറിച്ച ് ഏതെങ്ക ിലും വിമർശനം ഞാൻ ഉന്ന യിക്ക ുന്ന ില്ല . എങ്ക ിലും, പതിമൂന്ന ാ വചനത്ത ിൽ കിംഗ് ജെയിംസ് ബൈബിളിൽ ചേർക്ക പ്പെ ട്ട ഏക പദം (sacrifice) കാണപ്പെ ടുന്ന ു എന്ന ത് (ശദ്ധ ിക്ക പ്പെ ടേണ്ട താണ്; അതിനെക്ക (പചോദനം നിർണ്ണ ായകമായി, “അത് പാഠഭാഗത്ത ിൽപ്പെ ടുന്ന തല്ല ” എന്ന (പസ ്താവിക്ക ുന്ന ു. കൂടാതെ, ആ ചേർത്ത പദം “മാനുഷിക ജ്ഞ ാനത്ത ചേർക്ക പ്പെ ട്ട തായിരുന്ന ു” എന്ന ും (പചോദനം വ്യ ക്ത മാക്ക ുന്ന ു. അ അധ്യ ായത്ത ിൽ തന്നെ , വ്യ ത്യ സ ്തമായ രണ്ട ് എ(ബായ പദങ്ങ ൾ ഒരേ ഇ പദമായി വിവർത്ത നം ചെയ ്തിരിക്ക ുന്ന ു. ഈ രണ്ട ് പദങ്ങ ൾ തമ്മ ിലു

വ്യത്യാസം തിരിച്ചറിയുന്നത് അത്യന്തം പ്രധാനമാണ് എന്നതിനുള്ള കാരണം വളരെ ആഴമുള്ളതാണ്.

> ഞാനായ ദാനിയേൽ ആ ദർശനം കണ്ടിട്ട് അതിന്റെ അർത്ഥം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഇതാ, മനുഷ്യന്റെ രൂപസാദൃശ്യത്തോടെ ഒരുവൻ എന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു. അപ്പോൾ ഊലായിയുടെ തീരങ്ങൾക്കിടയിൽനിന്ന് മനുഷ്യസ്വരം ഞാൻ കേട്ടു; അതു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: ഗബ്രിയേലേ, ഈ മനുഷ്യന്നു ദർശനം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുക. ദാനിയേൽ 8:15, 16.

ദാനിയേൽ താൻ ഇപ്പോഴേ “കണ്ട” “ഖാസോൻ ദർശനത്തിന്റെ” “അർത്ഥം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ,” ക്രിസ്തു ഗബ്രിയേലിനോടു ദാനിയേലിനെ താൻ ഇപ്പോഴേ “കേട്ട” “മറെഹ് ദർശനം” മനസ്സിലാക്കുവാൻ “സാധ്യമാക്കാൻ” അറിയിക്കുന്നു. ദാനിയേൽ പ്രവചനാത്മക ചരിത്രത്തിന്റെ ദർശനം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു; എന്നാൽ പതിമൂന്നാം വചനത്തിൽ പാൽമോനി (സംസാരിച്ച ആ വിശുദ്ധൻ) എന്നു തിരിച്ചറിയപ്പെട്ട ക്രിസ്തു, ദാനിയേലിനെ “ഖാസോൻ ദർശനം” അല്ല, “മറെഹ് ദർശനം” മനസ്സിലാക്കുവാൻ സഹായിക്കണമെന്ന് ഗബ്രിയേലിനോടു നിർദേശിച്ചു. പതിനഞ്ചും പതിനാറും വചനങ്ങളിൽ ഗബ്രിയേലിന്റെ പ്രസ്താവിത ഉദ്ദേശ്യം, ദാനിയേൽ “മറെഹ് ദർശനം” മനസ്സിലാക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ സഹായിക്കണമെന്നതാകുന്നു; “ദർശനം” എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം “പ്രത്യക്ഷം” എന്നതാണ്; ദാനിയേൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ച പ്രവചനാത്മക ചരിത്രത്തിന്റെ ദർശനം അല്ല അത്. ഗബ്രിയേലിന്റെ ചുമതല തിരിച്ചറിയാതിരുന്നാൽ, ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തിയാറിലെ “ഏഴു പ്രാവശ്യം” വ്യക്തമായി മുന്നിൽ തന്നെയുണ്ടായിരിക്കെ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്നു.

ഇരുപത്തിയാറാം വചനത്തിൽ “ദർശനം” എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന രണ്ടു ഹീബ്രു പദങ്ങളും അതേ വചനത്തിൽ തന്നെയാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്; ആ വചനം “ഏഴ് കാലങ്ങൾ” സംബന്ധിച്ച ദാനിയേലിന്റെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ സത്യത്തെ തുറന്നറിയുന്നതിനുള്ള മുഖ്യ താക്കോലുകളിൽ ഒന്നായി മാറുന്നു.

> സന്ധ്യയുടെയും പ്രഭാതത്തിന്റെയും ദർശനം, അറിയിക്കപ്പെട്ടതു, സത്യമാണ്; ആകയാൽ ആ ദർശനം മുദ്രയിട്ടു വയ്ക്കുക; കാരണം അതു അനേകം ദിവസങ്ങൾക്കായിരിക്കും. ദാനിയേൽ 8:26.

ഇരുപത്തിയാറാം വചനത്തിൽ, “സന്ധ്യയും പ്രഭാതങ്ങളും” എന്ന ദർശ
mar’eh ദർശനമാണ്, അതിന്റെ അർത്ഥം “പ്രത്യക്ഷം” എന്നാകുന്നു; എന്നാൽ “മൂടിവെക്കപ്പെടേണ്ട” ദർശനം പ്രവാചകചരിത്രത്തിന്റെ châzô ദർശനമാണ്. “സന്ധ്യയും പ്രഭാതങ്ങളും” എന്ന പ്രയോഗമാണ് ഈ രണ്ടു ദർശനങ്ങളിലുമുള്ള വ്യത്യാസത്തെ വേർതിരിച്ചുകാട്ടുകയും തിരിച്ചറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. ബൈബിൾ രൂപപ്പെടുന്നതിൽ മനുഷ്യഘടകം എങ്ങനെ പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നതിന്റെ മറ്റൊരു ഉദാഹരണത്തിലൂടെയാണ് ഇത് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. ആ മനുഷ്യഘടകം,

ബൈബിളിലെ വചനങ്ങ ൾ രേഖപ്പെ ടുത്ത ിയ പ്രവാചകന്മ ാരെ മാത്രമല്ല ,
ബൈബിൾ വിവർത്ത നം ചെയ ്തവരെയും ഉൾക്കൊ ാണ്ട ിരുന്ന ു.
ക്രിസ ്തുവിനെപ്പോ ാലെ തന്നെ , ബൈബിൾ ദൈവത്വ ത്ത ിന്റെയും
മനുഷ്യ ത്വത്ത ിന്റെയും സംയോജനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. ആ
മനുഷ്യ ത്വം, ആദാം പാപം ചെയ ്തശേഷം ആരംഭിച്ച ്, ബൈബിൾ
രേഖപ്പെ ടുത്ത ിയവരിലേക്ക ും വിവർത്ത നം ചെയ ്തവരിലേക്ക ും
എത്ത ിച്ചേ രുന്ന വിധം ചരിത്രത്ത ിലൂടെ താഴേക്ക ് വന്ന ിറങ്ങ ി. ക്രി
ബൈബിളും ഇരുവരും ദൈവവചനമാണ്; ദൈവവചനം ശുദ്ധ മാണ്,
കാരണം ആ സംയോജനത്ത ിലുള്ള ദൈവത്വ ം ദേഹത്ത ിൽ
നിലനിന്ന ിരുന്ന ഏതു പരിമിതികളെയും എപ്പോ ാഴും അതിജീവിച്ച ു ഭരിച്ച ു.

> യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസനും അപ്പൊസ്തലനായി വിളിക്കപ്പെട്ടവനും ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷത്തിന്നായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടവനുമായ പൗലൊസ്, (ആ സുവിശേഷം അവൻ പരിശുദ്ധ തിരുവെഴുത്തുകളിൽ തന്റെ പ്രവാചകന്മാരാൽ മുമ്പേ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നതാകുന്നു,) ദേഹാനുസാരമായി ദാവീദിന്റെ സന്തതിയിൽ നിന്നു ജനിച്ച നമ്മുടെ കർത്താവായ തന്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ളതു. റോമർ 1:1–3.

“സന്ധ്യയും പ്രഭാതവും” എന്ന പ്രയോഗം ദൈവവചനത്തിൽ ആവർത്തിച്ച് കാണപ്പെടുന്നു; ഇരുപത്താറാം വാക്യത്തിൽ ഉള്ളതുപോലെ അത് എല്ലായ്പ്പോഴും “സന്ധ്യയും പ്രഭാതവും” എന്നായിട്ടാണ് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്; അതുപോലെ തന്നെയാണ് ഉല്പത്തി പുസ്തകത്തിലെ സൃഷ്ടിവിവരണത്തിലും, “സന്ധ്യയും പ്രഭാതവും ഉണ്ടായി....” എന്നു വീണ്ടും വീണ്ടും പ്രസ്താവിക്കുന്നിടങ്ങളിലൊക്കെയും ഇത് പലവട്ടം വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. വാസ്തവത്തിൽ, ഓരോ സത്യത്തിനും അതിന്റെ പ്രസക്തിയുണ്ട് (ഇതും മനസ്സിലാക്കേണ്ട അത്യാവശ്യമായ ഒരു സത്യമാണ്); ബൈബിളിൽ “സന്ധ്യയും പ്രഭാതവും” എന്ന പ്രയോഗം “സന്ധ്യയും പ്രഭാതവും” എന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടാതെ പോകുന്ന ഏക സ്ഥലം (ഇരുപത്താറാം വാക്യത്തിൽ ഉള്ളതുപോലെ അല്ലാതെ) ദാനീയേൽ എട്ടാം അധ്യായത്തിലെ പതിനാലാം വാക്യത്തിലാണ്. അവിടെ, ദൈവവചനത്തിൽ അവിടെ മാത്രമേ “സന്ധ്യയും പ്രഭാതവും” എന്ന വാചകം ലളിതമായി “ദിവസങ്ങൾ” എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു.

> അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു: രണ്ടായിരത്തി മൂന്നുനൂറു ദിവസത്തേക്കു; അതിന്റെ ശേഷം വിശുദ്ധമന്ദിരം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും. ദാനിയേൽ 8:14.

പന്ത്ര ണ്ട ് വാക്യ ങ്ങ ൾക്ക ുശേഷം, ദാനിയേലിന്റെ അതേ അധ്യ ായത്ത
എബ്രായ പ്രയോഗമായ “സന്ധ ്യ യും പ്രഭാതവും” എല്ല ായ്പ്പ ാഴും
വിവർത്ത നം ചെയ്യ പ്പെ ടുന്ന തുപോലെ തന്നെ യാണ് വിവർത്ത നം
ചെയ ്തിരിക്ക ുന്ന ത്; എന്ന ാൽ അഡ്വെ ന്റിസത്ത ിന്റെ കേന്ദ്ര സ ്തംഭവും
അടിസ്ഥ ാനവും ആയിരിക്ക ുന്ന ആ വാക്യ ത്ത ിൽ, ആ പ്രയോഗം വെറും
“ദിവസങ്ങ ൾ” എന്ന ായിട്ട ാണ് വിവർത്ത നം ചെയ ്തിരിക്ക ുന്ന ത്. ഇത്രയു
വ്യ ക്ത മായ വിരോധാഭാസം വരുത്ത ുവാൻ കിംഗ് ജെയിംസ്

ബൈബിളിന്റെ വിവർത്ത കരെ ഏതു സ്വ ാധീനമാണ് നയിച്ച ത്?
ഇരുപത്ത ിയാറാം വാക്യ ത്ത ിൽ അവർ ഈ പ്രയോഗം ബൈബിളിന്റെ
ശേഷിച്ച എല്ല ാ ഭാഗങ്ങ ളിലുമുള്ള അതിന്റെ മറ്റ ു എല്ല ാ പ്രയോഗങ്ങ ളേ
യോജിച്ച ുവന്ന രീതിയിൽ വിവർത്ത നം ചെയ്തിരുന്ന ു. എന്ന ാൽ
ഇരുപത്ത ിയാറാം വാക്യ ത്ത ിന് പന്ത്ര ണ്ട ് വാക്യ ങ്ങ ൾ മുമ്പ ്, പതിനാ
വാക്യ ത്ത ിൽ, അവരുടെ മാനുഷികത പതിമൂന്ന ാം വാക്യ ത്ത ിലെ
ചോദ്യ ത്ത ിനുള്ള ഉത്ത രത്ത ിന്മേ ൽ ഒരു പ്രത്യേ ക ഭേദം ഏർപ്പെ ടുത
പതിമൂന്ന ാം വാക്യ ത്ത ിലെ ആ ചോദ്യ ത്ത ിൽ ബൈബിളിൽ
ചേർക്ക പ്പെ ടേണ്ട തല്ല ായിരുന്ന ഒരു വാക്ക ് (sacrifice) ഉൾപ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു.
പതിനാലാം വാക്യ ം അത്യ ന്ത ം ആഴമുള്ള തും വ്യ ത്യ സ്ത
സ്വ ഭാവമുള്ള തുമായ രീതിയിൽ പ്രത്യേ കം
തെളിഞ്ഞ ുനിൽക്ക ണമെന്ന ായിരുന്ന ു ദൈവത്ത ിന്റെ ഉദ്ദേ ശ്യ ം. അ
ചെയ്യ ുന്ന തിലൂടെ, ദാനിയേൽ ഗ്രഹിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു ഗബ്രിയേലിന്
വ്യ ക്ത മാക്ക ാൻ നിർദ്ദേ ശിക്ക പ്പെ ട്ട തു എന്ത ാണെന്ന ും അവൻ
തിരിച്ച റിയിച്ച ു.

പതിനാറാം വചനത്തിൽ, പ്രവാചകചരിത്രത്തിന്റെ ഖാസോൻ ദർശനം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ദാനിയേൽ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവെങ്കിലും, മാരെ ദർശനം ദാനിയേലിനെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുവാൻ യേശു ഗബ്രിയേലിനോടു കല്പിച്ചു. ഇരുപത്തിയാറാം വചനം, “പറഞ്ഞിരുന്ന സന്ധ്യകളും പ്രഭാതങ്ങളും സംബന്ധിച്ച ദർശനം” “സത്യം” ആണെന്നു പറയുന്നു. ഖാസോൻ ദർശനം ഒരു പ്രവാചക “കാഴ്ച” ആയിരുന്നു; എന്നാൽ മാരെ ദർശനം “പറയപ്പെട്ടത്” ആയിരുന്നു, കാരണം അത് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പതിനാലാം വചനത്തിൽ, പാൽമോനി “രണ്ടായിരത്തി മുന്നൂറ് സന്ധ്യകളും പ്രഭാതങ്ങളും വരെ; അതിന്റെ ശേഷം വിശുദ്ധമന്ദിരം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അതു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു. ഇരുപത്തിയാറാം വചനം, “സന്ധ്യകളും പ്രഭാതങ്ങളും” എന്ന പ്രയോഗം ഉപയോഗിക്കുകയും, അതിനെ “പറയപ്പെട്ട” ദർശനമായി തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, ദാനിയേൽ എട്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലുള്ള ഈ രണ്ടു ദർശനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ദാനിയേൽ “കണ്ട” പ്രവാചകചരിത്രദർശനവും, ദാനിയേൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതും, ദാനിയേൽ “കേട്ട” “പറയപ്പെട്ട” ദർശനത്തിന്ന് ഭിന്നമായിരുന്നു. അതിലും പ്രധാനമായി, ദാനിയേൽ “കേട്ട” ദർശനമത്രേ ഗബ്രിയേൽ ദാനിയേലിനു ഗ്രഹിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്.

വിശുദ്ധ ബൈബിൾ സൃഷ്ട ിക്ക ുന്ന തിൽ പങ്കെ ടുത്ത മാനുഷിക ഘടകം
ദാനിയേൽ പുസ്തകത്ത ിലെ എട്ട ാം അധ്യ ായത്ത ിൽ “ദർശനം” എന്ന വാക്ക
പത്ത ് പ്രാവശ്യ ം രേഖപ്പെ ടുത്ത ി; അങ്ങ നെ ചെയ്യ ുന്ന തിലൂടെ “കണ്ട
ദർശനത്ത ിന്റെയും “കേട്ട ” മറ്റെ ാരു ദർശനത്ത ിന്റെയും ഇടയിലുള്ള
വ്യ ത്യ ാസം മറച്ച ുവെച്ച ു. അങ്ങ നെ ചെയ്യ ുന്ന തിലൂടെ, ദാനിയേൽ “കണ്ട
ദർശനം മനസ്സ ിലാക്ക ുന്ന തിനെക്ക ാൾ, അവൻ “കേട്ട ” ദർശനം
മനസ്സ ിലാക്ക ണമെന്ന തായിരുന്ന ു ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉദ്ദേ ശ്യ ം എന്ന ു

തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ഊന്ന ലും അവ്യ ക്ത മാക്ക ി. ഇപ്പേ ാൾ തന്റെ ദൗത്യ നിയോഗം നിറവേറ്റ ുന്ന തിനായി ഗ ്ര ബിയേൽ എന്ത ് ചെയ്യ ുന്ന ു എന്ന നമുക്ക ് പരിഗണിക്ക ാം.

> അങ്ങനെ ഞാൻ നിന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു അവൻ സമീപിച്ചു; അവൻ സമീപിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു, മുഖം നിലത്തേക്കു കുനിഞ്ഞു വീണു. എന്നാൽ അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു: മനുഷ്യപുത്രാ, ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക; കാരണം അന്ത്യകാലത്തേക്കുള്ളതാകുന്നു ഈ ദർശനം. അവൻ എന്നോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ മുഖം നിലത്തോട്ടു വീണുകിടന്ന് ഗാഢനിദ്രയിൽ ആയിരുന്നു; എന്നാൽ അവൻ എന്നെ തൊട്ട് നേരെ നിർത്തി. പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞു: ഇതാ, ക്രോധത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നു ഞാൻ നിന്നെ അറിയിച്ചുതരാം; നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തു അന്ത്യമുണ്ടാകുമല്ലോ. ദാനീയേൽ 8:17–19.

ഇപ്പോൾ ഗബ്രിയേൽ ദാനിയേലിന് സത്യമായ ഇരുപത്തിമുന്നൂറ് സായാഹ്നങ്ങളും പ്രഭാതങ്ങളുമുള്ള ദർശനം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന തന്റെ പ്രവൃത്തി ആരംഭിക്കുന്നു. ആദ്യം, പ്രവാചകചരിത്രത്തിന്റെ ദർശനമായ châzôn ദർശനം "അവസാനകാലത്ത്" ആയിരിക്കുമെന്ന് അവൻ അവനെ അറിയിക്കുന്നു. തുടർന്ന്, ദാനിയേൽ ഒരു പ്രവാചക നിദ്രയിൽ ആയിരിക്കെ, ഗബ്രിയേൽ ദാനിയേലിനെ സ്പർശിച്ച് അവനെ നേരെ നിർത്തി. "ഞാൻ നിന്നെ അറിയിച്ചുതരാം" എന്നു അവൻ അവനെ അറിയിക്കുന്നു.

അതാണ് പാൽമോനി (ക്രിസ്തു) ഗബ്രിയേലിനോട് ചെയ്യാൻ കല്പിച്ചതും; അവൻ, "ഗബ്രിയേലേ, സായാഹ്നങ്ങളുടെയും പ്രഭാതങ്ങളുടെയും മർഏ ദർശനം ഈ മനുഷ്യന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുക" എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ. ഗബ്രിയേൽ, "ക്രോധത്തിന്റെ അവസാനാന്ത്യത്തിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതു ദാനീയേലിനെ അറിയിച്ചുതരാം" എന്നു പറയുന്നു. അതാ, ഇതാ! അവിടെയാണ് ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്താറിലെ "ഏഴ് കാലങ്ങൾ"! ഗബ്രിയേൽ പ്രവാചകന്മാരെ അവരുടെ എഴുത്തുകളിൽ നിരന്തരം സാക്ഷ്യം പറയുന്നതിനും പ്രയോഗിക്കുന്നതിനും നയിച്ച അതേ പ്രവചനസങ്കേതത്താൽ തന്നെയാണ് അത് മറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്! ആ സങ്കേതം ഇതാണ്: "വരിക്കു മീതെ വരി, ഇവിടെ അല്പം അവിടെ അല്പം."

"Thoughts on Daniel and the Revelation" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ, ഉറിയാ സ്മിത്ത് (എല്ലാ അഡ്വെന്റിസ്റ്റുക്കളും, അവരുടെ അയൽക്കാരുപോലും, പരിചിതരായിരിക്കേണ്ട വ്യക്തി) ദാനിയേൽ എട്ടാം അധ്യായത്തിലെ പതിനേഴാം മുതൽ പത്തൊൻപതാം വരെ വാക്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു:

> "നിയമിക്ക പ്പെ ട്ട സമയത്ത ് അന്ത ്യ ം ഉണ്ട ാകും എന്ന ും, ക്ര ോധത്ത അന്ത ്യ കാലത്ത ിൽ സംഭവിക്കേ ണ്ട തിനെക്ക ുറിച്ച ് അവൻ അവനെ അറിയിക്ക ുമെന്ന ുമുള്ള ഒരു പൊതുവായ പ്ര സ ്താവനയോടെ, അവൻ ദർശനത്ത ിന്റെ വ്യ ാഖ്യ ാനത്ത ിലേക്ക ് പ്ര വേശിക്ക ുന്ന ു. ഈ ക്ര ോധ

> കാലപരിധിയെ ഉൾക്കൊ ള്ളു ന്ന തായി മനസ്സി ലാക്ക ണം. ഏതു കാലം? ദൈവം തന്റെ ജനമായ യി്രസായേലിനോടു അവരുടെ ദുഷ്ട ത നിമിത്ത ം തന്റെ ്രകോധം അവരുടെ മേൽ ഒഴുക്ക ുമെന്ന ു പറഞ്ഞ ു; അങ്ങ നെ അവൻ 'യി്രസായേലിലെ അശുദ്ധ ദുഷ്ട ്രപഭുവിനെ' സംബന്ധ ിച്ച ് ഇങ്ങ നെ നിർദേശം നല ്കി: 'കിരീടാഭരണം നീക്ക ിക്ക ളക, കിരീടം അഴിച്ച ുകളക.... ഞാൻ അതിനെ മറിച്ച ുകളയും, മറിച്ച ുകളയും, മറിച്ച ുകളയും; അവകാശമുള്ള വൻ വരുവോളം അത് ഇനി ഉണ്ട ാകുകയില്ല ; ഞാൻ അതു അവന്ന ു കൊടുക്ക ും.' യെഹെസ്കേൽ 21:25–27, 31."
>
> "ഇവിടെയാണ് ദൈവത്തിന്റെ നിയമജനത്തിനെതിരായ അവന്റെ ക്രോധകാലഘട്ടം; വിശുദ്ധമന്ദിരവും സൈന്യവും കാലുകൊണ്ട് ചവിട്ടിക്കളയപ്പെടേണ്ടിരിക്കുന്ന കാലം. യിസ്രായേൽ ബാബിലോൻ രാജത്വത്തിന് അധീനമായപ്പോൾ മുടിയാഭരണം നീക്കിക്കളയപ്പെട്ടു, കിരീടവും എടുത്തുകളയപ്പെട്ടു. പ്രവാചകൻ ആ വാക്ക് മൂന്നു പ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചതിനൊത്തവണ്ണം, അത് വീണ്ടും മേദ്യരും പേർഷ്യരുംകൊണ്ട്, വീണ്ടും ഗ്രീക്കരുംകൊണ്ട്, വീണ്ടും റോമരുംകൊണ്ട് മറിച്ചുകളയപ്പെട്ടു. തുടർന്ന്, ക്രിസ്തുവിനെ നിരസിച്ച യെഹൂദന്മാർ ഉടൻതന്നെ ഭൂമിയുടെ മുഖമെങ്ങും ചിതറിക്കളയപ്പെട്ടു; ആത്മീയ യിസ്രായേൽ അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള സന്തതിയുടെ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്തു; എങ്കിലും അവർ ഭൗമിക ശക്തികൾക്കു അധീനരായിരിക്കുകയാണ്, ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനം വീണ്ടും സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ അങ്ങനെ തന്നെയായിരിക്കും,—അതിന്റെ യഥാർത്ഥ അവകാശിയായവൻ, മശീഹാ, സമാധാനപ്രഭു, വരുംവരെ; അപ്പോൾ അത് അവന്നു കൊടുക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ ആ ക്രോധം അവസാനിച്ചിരിക്കും. ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ അന്ത്യഭാഗത്തിൽ എന്ത് സംഭവിക്കുമെന്നത് ദൂതൻ ഇപ്പോൾ ദാനീയേലിനെ അറിയിക്കാനിരിക്കുന്നു." Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 201, 202.

സ ്മിത്ത ് തിരിച്ച റിയുന്ന "്രകോധം" അശ്ശ ൂര്യ ർ മനശ്ശെ യെ ്രകി.മു. 677-ൽ ബാബിലോണിലേക്ക ു കൊണ്ട ുപോയപ്പേ ാൾ ആരംഭിച്ച ു. ദൗർഭാഗ്യ കരമായി, സ ്മിത്ത ് ്രകി.മു. 586-ൽ സിദെക്ക ീയാവിന്റെ പതനത്തെ എടുത്ത ്, അത് പത്തൊ ാൻപതാം വാക്യ ത്ത ിലെ "്രകോധ" കാലഘട്ട ത്ത ി ആരംഭബിന്ദ ുവായി കണക്ക ാക്ക ുന്ന ു. "്രകോധത്ത ിന്റെ അവസാന അന്ത ്യ കാലം" എന്ന ു വാക്യ ം ്രപസ ്താവിക്ക ുന്ന തിന്റെ അർത്ഥ ം എന്ത ാണെന്ന കാര്യ ം സ ്മിത്ത ് ലളിതമായി അഭിമുഖീകരിക്ക ുന്ന ില്ല . അതിനെ വെറും "്രകോധം" എന്ന നിലയ്ക്ക ാണ് പരിഗണിക്ക ുന്ന ത്; എന്ന ാൽ "്രകോധത്ത ിന്റെ അവസാന അന്ത ്യ കാലം" ഉണ്ടെ ങ്ക ിൽ, വ്യ ാകരണവും തർക്ക ശാസ്്രതവും കുറഞ്ഞ പക്ഷ ം "്രകോധത്ത ിന്റെ അ അന്ത ്യ കാലം" കൂടിയും ഉണ്ട ായിരിക്ക ണമെന്ന ു ആവശ്യ പ്പെ ടുന്ന ു. ്ര 606-ൽ യെഹോയാക്ക ീമിനെതിരായ നെബൂഖദ് നേസറുടെ ആദ്യ ാ്രകമണത്തോ ാടുകൂടിയാണ് എഴുപത് വർഷത്തെ അടിമത്ത ം ആരംഭിച്ച തെന്ന ് സ ്മിത്ത ് അറിഞ്ഞ ിരുന്ന ു; എങ്ക ിലും, ്രകോധത്ത കാലഘട്ട ത്ത ിന്റെ ആരംഭം നെബൂഖദ് നേസറിന്റെ മൂന്ന ാമത്തെ

ആ്ര കമണത്ത ിൽ നിന്ന ാണെന്ന ് അവൻ നിശ്ച യിച്ച ു; ആ ആ്ര കമണം യെഹൂദായിലെ അവസാന രാജാവായ സിദെക്ക ീയാവിനെതിരെയായിരുന്ന ു.

> “മറ്റേതെങ്കിലും പ്രവാചകന്റെ ബാല്യജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ [ദാനിയേലിന്റെ] പ്രാരംഭജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് നമുക്കു കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മമായ വിവരണം ലഭ്യമാണെങ്കിലും, അദ്ദേഹം രാജവംശത്തിൽപ്പെട്ടവൻ ആയിരുന്നു എന്നതൊഴിച്ചാൽ—അതും, ആ കാലത്ത് വളരെ വിപുലമായിത്തീർന്നിരുന്ന ദാവീദിന്റെ ഗൃഹത്തിൽപ്പെട്ടവൻ ആയിരിക്കാമെന്ന സാധ്യതയോടെ—അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനവും വംശാവലിയും പൂർണ്ണമായ അന്ധകാരത്തിൽ തന്നെയാണ് വിടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ക്രി.മു. 606-ൽ, എഴുപതു വർഷത്തെ ബദ്ധവാസത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, ബാബിലോൻരാജാവായ നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ ഒന്നാം ആണ്ടിൽ, യെഹൂദയിൽനിന്നുള്ള രാജകുലബന്ധികളിൽ ഒരാളായി അദ്ദേഹം ആദ്യമായി പ്രത്യക്ഷനാകുന്നു. അന്ന് വരെ യിരെമ്യാവും ഹബക്കൂക്കും തങ്ങളുടെ പ്രവചനങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. യെഹെസ്കേൽ അതിന് ഉടൻ ശേഷവും, കുറച്ചുകാലം കഴിഞ്ഞ് ഒബദ്യാവും പ്രവാചകപ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു; എന്നാൽ ഈ ഇരുവരും ദാനിയേലിന്റെ ദീർഘവും തേജസ്സുറ്റതുമായ ജീവിതയാത്രയുടെ സമാപ്തിക്കു വർഷങ്ങൾ മുമ്പേ തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തി പൂർത്തിയാക്കി. അവന്റെ ശേഷം വന്നത് മൂന്നു പ്രവാചകരേ ആയിരുന്നു: ക്രി.മു. 520–518 കാലഘട്ടത്തിൽ ചുരുങ്ങിയ ഒരു കാലയളവിൽ സമകാലികമായി പ്രവാചകശുശ്രൂഷ നിർവഹിച്ച ഹഗ്ഗായിയും സെഖര്യാവും, കൂടാതെ പഴയ നിയമത്തിലെ അവസാന പ്രവാചകനായ മലാഖിയും; അവൻ ക്രി.മു. 397-ഓടെ ഒരു ചെറുകാലം പ്രസിദ്ധിയായി നിലനിന്നു.” യൂറിയാ സ്മിത്ത്, Daniel and the Revelation, 19.

ഡാനിയേൽ അദ്ധ്യായം എട്ട്, വാക്യം പതിമൂന്ന് എന്നിവയോടുള്ള യോജിപ്പിൽ, പത്തൊമ്പതാം വാക്യത്തിലെ “ക്രോധം” ഒരു കാലഘട്ടമാണെന്ന് സ്മിത്ത് ശരിയായി തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ആ കാലഘട്ടം വിശുദ്ധമന്ദിരവും സൈന്യവും ചവിട്ടിക്കളയപ്പെടുന്ന കാലമാണെന്നും, അതിന്റെ അവസാനബിന്ദു 1844 ഒക്ടോബർ 22 ആണെന്നും അദ്ദേഹം ശരിയായി തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

സ ്മിത്ത ് ഭാഗികമായി ശരിയായിരുന്ന ു; എങ്ക ിലും, തന്റെ ്ര പവചനപരമായ ്ര പയോഗങ്ങ ളുടെ സവിശേഷതയായിരുന്ന രീതിയിൽ ്ര പവർത്ത ിച്ച തിനാൽ അദ്ദേ ഹം സത്യ ത്തെ വിട്ട ുമാറി. ്ര പവചനവചനത്ത ിന്റെ വ്യ ാഖ്യ ാനത്തെ ചരി്ര തം നയിക്ക ാൻ അദ്ദേ ഹം അനുവദിച്ച ു; അതിന് പകരം, ചരി്ര തത്തെ ക്ക ുറിച്ച ുള്ള തന്റെ ബോധ്യ ത്തെ നയിക്ക ാൻ ്ര പവചനവചനം അനുവദിച്ച ില്ല . ്ര പവചനപരമായ ചരി്ര തത്തെ നിർവചിക്ക ാൻ നാം ബൈബിളിനെ അനുവദിക്ക ുന്ന ുവെങ്ക ിൽ, തുടർന്ന ് ചരി്ര തത്തെ സമീപിക്ക ുന്ന തിന

ശരിയായ വിവരം നമുക്ക ുണ്ട ാകും.

ഒരു മനുഷ്യൻ ആരാൽ ജയിക്കപ്പെടുന്നുവോ, അവൻ ആ വ്യക്തിയുടെ ദാസനാകുന്നു എന്നു ബൈബിൾ ഉപദേശിക്കുന്നു.

> അവർ അവർക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുമ്പോഴും, അവർ തന്നേ നാശഭ്രഷ്ടതയുടെ ദാസന്മാരാകുന്നു; കാരണം ഒരു മനുഷ്യൻ ഏതിനാൽ ജയിക്കപ്പെടുന്നുവോ, അതിനാൽ തന്നേ അവൻ അടിമത്തത്തിൽ ആക്കപ്പെടുന്നു. 2 Peter 2:19.

ക്രി.മു. 677-ൽ മനശ്ശെ ബാബിലോണിലേക്കു ബന്ദിയായിക്കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടു. അവിടെയാണ് യെഹൂദാ ജയംകൊള്ളപ്പെട്ടു അടിമത്തത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടത്. സഹോദരി വൈറ്റ് ശരിയെന്നു അംഗീകരിക്കുന്ന 1843-ഉം 1850-ഉം വർഷങ്ങളിലെ രണ്ടു ചാർട്ടുകളിലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആരംഭബിന്ദു ഇതുതന്നെയാണ്. സ്മിത്ത് ദാനിയേൽ അദ്ധ്യായം എട്ട്, വാക്യം പതിമൂന്നിലെ ചവിട്ടിത്തെറിപ്പിക്കൽ യെഹൂദായുടെ അവസാന രാജാവായ സിദെക്കീയാവിൽ നിന്നാണ് ആരംഭിപ്പിക്കുന്നത്. സിദെക്കീയാവു ക്രമേണ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ന്യായവിധിയുടെ അവസാനമായിരുന്നു, ആരംഭമല്ല. വരാനിരിക്കുന്നതിന്റേതായ ഒരു “earnest” മനശ്ശെയുടെ ബാബിലോന്യബദ്ധതയായിരുന്നുവെന്ന് സഹോദരി വൈറ്റ് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഒരു “earnest” എന്നത് ഒരു മുൻകൂർപണം ആകുന്നു; പിന്നീടു തുടർപണമടക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാകാനുള്ള ഒരു വാങ്ങലിന്റെ ആരംഭത്തെ അതു അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു.

> “ (പവാചകന്മ ാർ തങ്ങ ളുടെ മുന്ന റിയിപ്പ ുകളും ആഹ്വ ാനങ്ങ ളും വിശ്വ സ ്തതയോടെ തുടർന്ന ുകൊണ്ട ിരുന്ന ു; അവർ മനശ്ശെ യോടും അവന്റെ ജനത്തോ ാടും നിർഭയമായി സംസാരിച്ച ു; എന്ന ാൽ ആ സന്ദേ ശങ്ങ ൾ അവഹേളിക്ക പ്പെ ട്ട ു; പിന്ത ിരിഞ്ഞ ുപോയ യെഹൂദാ (ശ്രദ്ധ ിക്ക ുമെന്ന ില്ല ായിരുന്ന ു. അവർ അനുതപിക്ക ാതെ തുടർന്ന ാൽ ജനത്ത ിന് എന്ത ു സംഭവിക്ക ുമെന്ന തിന്റെ ഗൗരവമുള്ള ഒരു മുൻസൂചനയായി, യഹോവ അവരുടെ രാജാവിനെ അസ്സ ൂര്യ സൈനികരുടെ ഒരു സംഘത്ത ാൽ പിടിക്ക പ്പെ ടാൻ അനുവദിച്ച ു; അവർ ‘അവനെ ചങ്ങ ലകളാൽ ബന്ധ ിച്ച ു, അവരുടെ താൽക്ക ാലിക തലസ്ഥ ാനമായ ബാബിലോണിലേക്ക ു കൊണ്ട ുപോയി.’ ഈ കഷ്ട ം രാജാവിനെ ബോധോദയം (പ്രാപിക്ക ുവാൻ ഇടയാക്ക ി; ‘അവൻ തന്റെ ദൈവമായ യഹോവയോടു യാചിച്ച ു, തന്റെ പിതാക്ക ന്മ ാരുടെ ദൈവത്ത ിന്റെ സന്ന ിധിയിൽ വളരെ താഴ്ത്ത ിക്കെ ാണ്ട ു അവനോടു (പ്രാർത്ഥ ിച്ച ു; അപ്പേ ാൾ അവൻ അവന്റെ അപേക്ഷ അംഗീകരിച്ച ു, അവന്റെ യാചന കേട്ട ു, അവനെ വീണ്ട ും യെരൂശലേമിലേക്ക ു അവന്റെ രാജ്യ ത്ത ിലേക്ക ു മടക്ക ിക്കെ ാണ്ട ുവന്ന ു. അപ്പേ ാൾ മന യഹോവ തന്നേ ദൈവമെന്ന ു അറിഞ്ഞ ു.’ 2 ദിനവൃത്ത ാന്ത ം 33:11–13. എന്ന ാൽ ഈ മാനസാന്ത രം അത്ഭ ുതകരമായതായിരുന്ന ുവെങ്ക ിലും, ദീർഘകാല വി(ഗ്രഹാരാധനാ(പ്രവർത്ത നങ്ങ ളുടെ അഴിമതിപരമായ സ്വ ാധീനത്ത ിൽ നിന്ന ് രാജ്യ ത്തെ രക്ഷ ിക്ക ുവാൻ അതു വളരെ

> വൈകിയെത്ത ിയിരുന്ന ു. അനേകർ ഇടറി വീണിരുന്ന ു; വീണ്ട ും
> എഴുന്നേ ൽക്ക ാതിരിക്കേ ണ്ട വണ്ണ ം.” (പ്രവാചകന്മ ാരും രാജാക്ക ന്മ

മനശ്ശെ “ഏഴ് കാലങ്ങളുടെ” “ശാപം” ആരംഭിച്ച “മുൻകൂർ അടവ്” അടയാളപ്പെടുത്തി; അതായിരുന്നു അവസാനത്തെ “ക്രോധം”, കാരണം “ആദ്യ ക്രോധം” ഇതിനകം തന്നെ കി.മു. 723-ൽ വടക്കൻ രാജ്യം പ്രവാസത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ ആരംഭിച്ചിരുന്നു. തുടർന്ന് യെഹോയാക്കീം അധികാരച്യുതനാക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, ദാനിയേൽ പ്രവാസത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയതോടെ, യിരെമ്യാവ് സൂചിപ്പിച്ച എഴുപത് വർഷത്തെ പ്രവാസം കി.മു. 606-ൽ ആരംഭിച്ചു. യെഹോയാക്കീമിന്റെ ശേഷം രണ്ട് രാജാക്കന്മാർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, യെരൂശലേം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു; അവസാന യെഹൂദ്യ രാജാവായ സിദെക്കീയാവ് തന്റെ പുത്രന്മാർ തന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചുതന്നെ കൊല്ലപ്പെടുന്നത് കണ്ടു; തുടർന്ന് അവന്റെ കണ്ണുകൾ കുത്തിപ്പൊട്ടിച്ച ശേഷം അവനെ ബാബേലിലേക്കു പ്രവാസിയായി കൊണ്ടുപോയി.

സ്മിത്ത് സമ്പൂർണ്ണമായ പുരോഗമനവിധിയെ സിദെക്കീയാവിനോടു ബന്ധിപ്പിക്കുകയും, തന്റെ അനുമാനത്തിനുള്ള തെളിവായി സിദെക്കീയാവിന്റെ വിധിയെ തന്നെ പ്രമാണവാക്യമായി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. “ദുഷ്ടനും അശുദ്ധനുമായ പ്രഭു” ആയിരുന്ന സിദെക്കീയാവിന്മേലുള്ള വിധി, ക്രിസ്തു വന്നു ഒരു രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതു വരെ യെഹൂദയുടെ കിരീടം നീക്കിക്കളയപ്പെടേണ്ടതാണെന്നു നിർണ്ണയിച്ചുതന്നിരുന്നു. സ്മിത്ത് പറഞ്ഞു: “അവർ ഭൂമിയിലെ അധികാരങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങിയിരിക്കുന്നു; ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനം വീണ്ടും സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതുവരെയും,—അതിന്റെ ന്യായമായ അവകാശിയായ, മെശ്ശീയാവായ, സമാധാനപ്രഭുവായ അവൻ വരുന്നതുവരെയും, അങ്ങനെ തന്നെയായിരിക്കും; പിന്നെ അത് അവന്നു കൊടുക്കപ്പെടും.” ദാനിയേൽ പുസ്തകം ഏഴാം അധ്യായം, പതിമൂന്നും പതിനാലും വാക്യങ്ങളുടെ നിവൃത്തിയായി, 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന്, മനുഷ്യപുത്രനായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തു, ഒരു രാജ്യം സ്വീകരിക്കേണ്ടതിന്നു പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ വന്നു.

> ഞാൻ രാത്രി ദർശനങ്ങളിൽ കണ്ടു; നോക്കൂ, മനുഷ്യപുത്രനോടു സദൃശനായ ഒരുവൻ ആകാശമേഘങ്ങളോടുകൂടെ വന്നു; അവൻ ദിവസങ്ങളുടെ പുരാതനന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അവനെ അവന്റെ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. സകല ജാതികളും, രാജ്യങ്ങളും, ഭാഷകളുമുള്ളവർ അവനെ സേവിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്നു ആധിപത്യവും മഹത്വവും രാജത്വവും ലഭിച്ചു; അവന്റെ ആധിപത്യം നീങ്ങിപ്പോകാത്ത നിത്യമായ ആധിപത്യം ആകുന്നു; അവന്റെ രാജ്യം നശിച്ചുപോകാത്തതാകുന്നു. ദാനീയേൽ 7:13, 14.

ഡാനിയേൽ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഏഴാം അധ്യായവും പതിമൂന്നും പതിനാലും വാക്യങ്ങളും 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് നിറവേറിയതായി സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു.

> “വിശുദ്ധ ാലയത്ത ിന്റെ ശുദ്ധ ീകരണത്ത ിനായി അതിപരിശുദ്ധ സ്ഥ ലത്തേ ക്ക ു നമ്മ ുടെ മഹാപുരോഹിതനായി ക്രിസ വരുന്ന തു—ദാനീയേൽ 8:14-ൽ ദർശനമായി അവതരിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട തു; ദാനീയേൽ 7:13-ൽ പ്രതിപാദിച്ച തുപോലെ മനുഷ്യ പുത്രൻ പുരാതനദിനസ്ഥ ന്റെ അടുക്ക ൽ വരുന്ന തു; മലാഖി മുൻകൂട്ട ി അറിയിച്ച തുപോലെ കർത്ത ാവ് തന്റെ ആലയത്ത ിലേക്ക ു വരുന്ന തു—ഇവ ഒക്കെ യും ഒരേ സംഭവത്ത ിന്റെ വിവരണങ്ങ ളാകുന്ന ു കൂടാതെ മത്ത ായി 25-ലെ പത്ത ു കന്യ കമാരുടെ ഉപമയിൽ ക്രിസ ്തു വിവരിച്ച ിരിക്ക ുന്ന തുപോലെ വരൻ വിവാഹത്ത ിലേക്ക ു വരുന്ന തും ഇതേ സംഭവത്ത ിന്റെ പ്രതിനിധാനമായിരിക്ക ുന്ന ു.” The Great Controversy, 426.

“ക്രോധത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിന്റെ അവസാനഘടകം” എന്ന പ്രധാന ഘടകത്തെ സ്മിത്ത് പരിഗണിച്ചില്ല. മനശ്ശെയുടെ കാലത്ത് യെഹൂദാ കീഴടക്കപ്പെട്ടുവെന്നു തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന ബൈബിളിലെ സിദ്ധാന്തത്തെ അദ്ദേഹം ഒഴിവാക്കി; സിദെക്കീയാവിനു രണ്ട് രാജാക്കന്മാർ മുമ്പ് ആരംഭിച്ച ബദ്ധവാസവും, സിദെക്കീയാവിന് തന്റെ വിധി സംഭവിക്കുന്നതിന് മുമ്പേ യെഹൂദാ ബാബേലിന്റെ അധീനതയിൽ ആയിരുന്നുവെന്നതിനെ തന്നെയും പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്നുവെന്ന സത്യത്തെയും അദ്ദേഹം മറികടന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള വെളിവായ ഒഴിവാക്കലുകൾ ഉണ്ടായിട്ടും, അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു: “ഇവിടെ അവന്റെ നിയമജനങ്ങളോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധകാലഘട്ടമുണ്ട്; വിശുദ്ധമന്ദിരവും സൈന്യവും കാൽക്കീഴിൽ ചവിട്ടപ്പെടേണ്ട കാലഘട്ടം.” ആകയാൽ, “ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധകാലഘട്ടം” എന്നതിനെ അദ്ദേഹം ദാനിയേൽ എട്ടാം അധ്യായത്തോടും പതിമൂന്നാം വാക്യത്തിലെ “എത്രകാലം” എന്ന ചോദ്യത്തോടും നേരിട്ട് ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. പതിനാലാം വാക്യത്തിലെ ഉത്തരം, 1844 ഒക്ടോബർ 22 വരെ ആയിരുന്നു.

ബാബിലോന്യ ദാസ്യത്തിലേക്കുള്ള ചിതറിച്ചിതറൽ ക്രി.മു. 677-ൽ ആരംഭിച്ച് ക്രി.വ. 1844 വരെ തുടരുന്ന ഒരു ക്രമാത്മക ചരിത്രമായിരുന്നു. ആ കാലയളവ് രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്റി ഇരുപത് വർഷങ്ങൾക്ക് തുല്യമാണ്; അതായത്, ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്താറിലെ “ഏഴ് കാലങ്ങൾ” തന്നെയാണ് അത്. ക്രി.വ. 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് ആ കാലഘട്ടം അവസാനിച്ചതിലൂടെ, ഇരുപത്തിമുന്നൂറ് സായാഹ്നങ്ങളും പ്രഭാതങ്ങളുമുള്ള “മരെഹ് ദർശനത്തിന്” ദാനിയേലിന് ഒരു രണ്ടാമത്തെ സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചു.

ആ ദർശനം ദാനിയേലിന് ഗ്രഹിക്ക ുമാറാക്ക ാൻ ഗബ്രിയേലിനോടു കല പ്പിക്ക പ്പെ ട്ട ു; ഗബ്രിയേൽ ചെയ ്തത് 1844 ഒക്ടോബർ 22 എന്ന അവസാന തീയതിക്ക ു രണ്ട ാമത്തെ സാക്ഷ ്യ ം നൽകുന്ന തായിരുന്ന ു. രണ്ട ു കാലപ്രവചനങ്ങ ളുടെയും നിവൃത്ത ികളുടെ തീയതി സ്ഥ ാപിക്ക ുവാൻ അവൻ രണ്ട ാമത്തെ സാക്ഷ ്യ ം നൽകിയതുമാത്രമല്ല , സ ്മിത്ത ശരിയാ ചൂണ്ട ിക്ക ാട്ട ിയതുപോലെ, 1844-നോടുള്ള ആ രണ്ട ാമത്തെ സാക്ഷ ്യ ബന്ധ പ്പെ ട്ട ിരുന്ന കാലപരിധി പതിമൂന്ന ാം വാക്യ ത്ത ിൽ വിശുദ്ധ മന്ദ

സൈന്യ വും ചവിട്ട ിക്ക ളയപ്പെ ടേണ്ട കാലഘട്ട മായി തിരിച്ച റിയപ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു. പതിമൂന്ന ാം വാക്യ ത്ത ിലെ ചോദ്യ ം ഇതാണ്: “നിത്യ യാഗത്തെ ക്ക ുറിച്ച ും ശൂന്യ മാക്ക ുന്ന അതി്രകമത്തെ ക്ക ുറി ദർശനം എ്രതകാലം ആയിരിക്ക ും, വിശുദ്ധ മന്ദ ിരവും സൈന്യ വും രണ്ട ും ചവിട്ട ിക്ക ളയപ്പെ ടുവാൻ ഏല ്പിക്ക പ്പെ ടുന്ന തുവരെ?” ആ കാലപരിധി ലേവ്യ പുസ ്തകം ഇരുപത്ത ാറിലെ “ഏഴ് കാലങ്ങ ൾ” ആയിരുന്ന ു.

സ്മിത്ത് കണ്ടില്ലാതെയോ, അല്ലെങ്കിൽ തിരിച്ചറിയുന്നതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിയതോ ആയ കാര്യം ഇതായിരുന്നു: പത്തൊൻപതാം വാക്യത്തിലെ “ക്രോധം” എന്നത് ആ ക്രോധത്തിന്റെ “അവസാനാന്ത്യം” ആയിരുന്നു. “അവസാനം” ഉണ്ടെങ്കിൽ “ആദ്യവും” ഉണ്ടാകേണ്ടതുണ്ട്; “ആദ്യ ക്രോധം” എപ്പോൾ അവസാനിച്ചുവെന്ന് ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇരുണ്ട യുഗങ്ങളിൽ ആധിപത്യം ചെലുത്തിയ പാപ്പാധിപത്യത്തെയാണ് അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിയുന്നത്; കൂടാതെ, ആ ക്രോധം പൂർത്തിയായി, അഥവാ അവസാനിക്കുന്നതു വരെ പാപ്പാധിപത്യം അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുമെന്നു അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

> രാജാവു താൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കും; അവൻ സ്വയം ഉയർത്തിക്കൊള്ളുകയും ഏതു ദൈവത്തിന്നുമുപരി തനിയെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ദേവന്മാരുടെ ദൈവത്തിനെതിരായി അത്ഭുതകരമായ കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യും; കോപം പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ അവൻ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കും; നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതു നടപ്പിലാകും. ദാനിയേൽ 11:36.

മുപ്പത്തിയാറാം വാക്യം അപ്പൊസ്തലനായ പൗലോസ് തെസ്സലോനിക്ക്യർക്കുള്ള തന്റെ രണ്ടാം ലേഖനത്തിൽ ആശയപരമായി പുനരാവർത്തിക്കുന്ന വാക്യമായി വ്യാപകമായി മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്നു.

> ആരും യാതൊരു വിധേനയും നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കരുത്; എന്തെന്നാൽ ആദ്യം വിശ്വാസത്യാഗം വരികയും നാശപുത്രനായ പാപപുരുഷൻ വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്യാതെ ആ ദിവസം വരികയില്ല. ദൈവം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതോ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നതോ ആയ എല്ലാറ്റിനുമേൽ അവൻ എതിർത്ത് തനിക്കുതന്നെ ഉയർച്ച വരുത്തുന്നു; അങ്ങനെ അവൻ ദൈവമായി ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ ഇരുന്നു താൻ ദൈവമാകുന്നു എന്നു പ്രകടമാക്കുന്നു. 2 തെസ്സലൊനീക്യർ 2:3, 4.

“പാപത്ത ിന്റെ മനുഷ്യ ൻ” എന്ന ും “നാശപു്രതൻ” എന്ന ും വിളിക്ക പ്പെ ടുന് “ദൈവം എന്ന ു വിളിക്ക പ്പെ ടുന്ന തൊക്കെ യും ആരാധനാർഹമെന്ന ു കരുതപ്പെ ടുന്ന തൊക്കെ യും എതിര് ത്ത ്, അതിന്റെ മീതെ തന്നെ ത്ത ാ ഉയർത്ത ുന്ന ” പൗലൊസിന്റെ ആ വ്യ ക്ത ി, “തന്റെ ഇഷ്ട ്രപകാരം ്രപവർത്ത ിക്ക ും; താൻ തന്നെ ത്ത ാൻ ഉയർത്ത ുകയും ഏതു ദേവനെയുംക്ക ാൾ മേലായി തന്നെ ത്ത ാൻ മഹത്വ പ്പെ ടുത്ത ുകയും ചെയ്യ എന്ന “രാജാവും” ആകുന്ന ു. ഇരു ഭാഗങ്ങ ളും റോമിലെ പാപ്പ ാവിനെ സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു. “ക്ഷോ ാഭം പൂർത്ത ിയാകുന്ന തുവരെ” പാപ്പ ാവ് അഭി ്രപാപിക്ക ും, അഥവാ മുന്നോ ാട്ട ു തള്ള ിക്കൊ ാണ്ട ുപോകും, എന്ന ് ദാനി

എഴുതുന്ന ു. മുപ്പ ത്ത ിയാറാം വാക്യ ത്ത ിലെ ആ ക്ഷേ ാഭം “നിർണ്ണ യിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു.” “നിർണ്ണ യിക്ക പ്പെ ട്ട ” എന്ന പദത്ത ി “മുറിവേൽപ്പ ിക്ക ുക” എന്ന ാണ് അർത്ഥ ം.

പാപ്പാധിപത്യത്തിന് 1798-ൽ അതിന്റെ “മാരകമുറിവ്” ലഭിച്ചു; ആ ഘട്ടത്തിൽ “ആദ്യത്തെ ക്രോധം” പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുകയോ അവസാനിക്കുകയോ ചെയ്തു. “പൂർത്തീകരിക്കുക” എന്ന വാക്കിന് അവസാനിപ്പിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ നിലയ്ക്കുക എന്ന അർത്ഥമാണ്. എട്ടാം അധ്യായത്തിലെ പത്തൊൻപതാം വാക്യത്തിലുള്ള “ക്രോധത്തിന്റെ” അവസാനം, വിശുദ്ധമന്ദിരവും സൈന്യവും ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെടേണ്ടിയിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനം തന്നെയാണെന്ന് തിരിച്ചറിയിച്ചു. അത് 1844-ൽ അവസാനിച്ചു; എങ്കിലും “ആദ്യത്തെ” ക്രോധം 1798-ൽ അവസാനിച്ചു.

“അവസാന ക്രോധം” ക്രി.മു. 677-ൽ അസ്സീറിയർ രാജാവായ മനശ്ശെയെ ബാബിലോണിലേക്കു കൊണ്ടുപോയതിനു ശേഷം രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്റിരുപത് വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ്, 1844-ൽ അവസാനിച്ചു. “ആദ്യ” ക്രോധം ക്രി.മു. 723-ൽ അസ്സീറിയർ ഇസ്രായേലിന്റെ വടക്കൻ രാജ്യത്തെ അടിമത്തത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയതിനു ശേഷം രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്റിരുപത് വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ്, 1798-ൽ അവസാനിച്ചു.

ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന “ഏഴ് കാലങ്ങൾ” സംബന്ധിച്ചു ഇനി പറയാനുള്ളത് കൂടുതലുണ്ട്; അതിനെക്കുറിച്ച് നമ്മുടെ അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ പരിഗണിക്കാം.

> “‘ലവോദിക്യരുടെ സഭയുടെ ദൂതന്നു ഇപ്രകാരം എഴുതുക: ആമേൻ, വിശ്വസ്തനും സത്യസാക്ഷിയും ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭവും ആയവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു ഇതു: നിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ ഞാൻ അറിയുന്നു; നീ ശീതളനും അല്ല ഉഷ്ണനും അല്ല; നീ ശീതളനോ ഉഷ്ണനോ ആയിരുന്നെങ്കിൽ എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആകയാൽ, നീ ഇളമചൂടുള്ളവനും ശീതളനും അല്ല ഉഷ്ണനും അല്ലാത്തവനും ആകയാൽ, ഞാൻ നിന്നെ എന്റെ വായിൽനിന്നു ഛർദ്ദിച്ചുകളയും. നീ, ‘ഞാൻ ധനവാനാകുന്നു; സമ്പത്തിൽ വർദ്ധിച്ചു; എനിക്കൊന്നിനും ആവശ്യമില്ല’ എന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടു, നീ ദയനീയനും കഷ്ടാവസ്ഥയിലുള്ളവനും ദരിദ്രനും അന്ധനും നഗ്നനും ആകുന്നു എന്നു അറിയുന്നില്ല.’”
>
> “ഇവിടെ കർത്ത ാവ് നമുക്ക ു കാണിച്ച ുതരുന്ന ത്, ജനത്തെ മുന്ന റിയിപ്പ ാൻ അവൻ വിളിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ശു ശ്രൂഷകർ അവന്റെ ജനത്തോ ാടു കൊണ്ട ുവരേണ്ട സന്ദേ ശം സമാധാനത്ത ിന്റെയും സുരക്ഷ യുടെയും സന്ദേ ശമല്ല എന്ന താണ്. അത് വെറും സിദ്ധ ാന്ത പരമായതുമല്ല , മറിച്ച ് ഓരോ വിശദാംശത്ത ിലും പ്രായോഗികവുമാണ്. ലവൊദിക്യ ർക്ക ുള്ള സന്ദേ ശത്ത ിൽ ദൈവജനത്തെ ജഡസുരക്ഷ യുടെ നിലയിൽ നിൽക്ക ുന്ന വരായി ചി ത്രീകരിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു. അവർ ആത്മ ീയ നേട്ട ങ്ങ ളുടെ

ഉന്ന താവസ്ഥ യിൽ തന്നെ യാണെന്ന ് വിശ്വ സിച്ച ് ആശ്വ ാസനിലയിൽ
കഴിയുന്ന ു. 'നീ പറയുന്ന തുകൊണ്ട ു: ഞാൻ സമ്പ ന്ന ൻ; സാധനങ്ങ ളിൽ
വർദ്ധ ിച്ച വൻ; എനിക്കെ ാന്ന ും കുറവില്ല ; എങ്ക ിലും നീ ദയനീയനും
കഷ്ട നുഭവിക്ക ുന്ന വനും ദരി ദ്രനും കുരുടനും നഗ്ന നും ആകുന്ന ു എന്ന
അറിയുന്ന ില്ല .'"

"എല്ലാവിധത്തിലും തെറ്റിലായിരിക്കെ തങ്ങൾ ശരിയാണെന്ന ആത്മവിശ്വാസത്തേക്കാൾ മനുഷ്യരുടെ മനസ്സിന്മേൽ വരാവുന്ന വഞ്ചന ഏതു മഹത്തരമായിരിക്കും! സത്യസാക്ഷിയുടെ സന്ദേശം ദൈവജനത്തെ ദുഃഖകരമായ ഒരു വഞ്ചനയിൽ കണ്ടെത്തുന്നു; എങ്കിലും ആ വഞ്ചനയിൽ അവർ സത്യസന്ധരാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ തങ്ങളുടെ അവസ്ഥ അത്യന്തം ദയനീയമാണെന്നതു അവർ അറിയുന്നില്ല. അഭിസംബോധന ചെയ്യപ്പെടുന്നവർ തങ്ങൾ ഉയർന്ന ആത്മീയാവസ്ഥയിലാണ് എന്നു സ്വയം പുകഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, സത്യസാക്ഷിയുടെ സന്ദേശം അവരുടെ ആത്മീയ അന്ധത, ദാരിദ്ര്യം, ദുരവസ്ഥ എന്നീ യഥാർത്ഥ നിലകളെ ഞെട്ടിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള പ്രഖ്യാപനത്താൽ അവരുടെ സുരക്ഷാബോധത്തെ തകർത്തുകളയുന്നു. ഇത്രയും മുറിവേൽപ്പിക്കുന്നതും കഠിനവുമായ ഈ സാക്ഷ്യം തെറ്റായിരിക്കാനാവില്ല; കാരണം സംസാരിക്കുന്നത് സത്യസാക്ഷിയാണ്, അവന്റെ സാക്ഷ്യം ശരിയായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു." Testimonies, volume 3, 252.